



Az Atya szeretett Fia

A mai napon Jézus megkeresztelkedését ünnepeljük.

Mivel csupán néhány nappal vagyunk Jézus születésének karácsonyi ünnepe után, s mivel napjainkban általában születésük után rövid idővel szokták a gyermekeket megkeresztelni, sokan gondolják azt, hogy Jézust is kisded korában keresztelték meg. El kell oszlatnunk ezt a tévedést, hiszen a mi Urunk mintegy harminc esztendősen lehetett, amikor megkeresztelkedett, tehát már felnőtt volt, s ezzel az eseménnyel kezdte meg nyilvános működését a nép körében.

Máté evangélista meglehetősen tömören, a lényegre összpontosítva írja le az eseményt. Elbeszéléséből megtudjuk, hogy Jézus elment Keresztelő Jánoshoz, aki a Jordán folyóban keresztelt. János értetlenül fogadja az Úr szándékát, de megkereszteli őt. Ekkor történik, hogy a megnyíló égből a Szentlélek ereszkedik Jézusra és a mennyei Atya kinyilvánítja, hogy Jézus az ő szeretett Fia.

Az ünnep alkalmat ad arra, hogy a keresztség szentségéről és annak jelentőségéről elmélkedjünk. A húsvéti vigília szertartás keretében kiszolgáltatót keresztségen kívül más alkalmakkor a plébánia hívei ritkán vesznek részt keresztelésen, mert általában családi körben történik a szertartás, esetleg több gyermek keresztelése esetén több család részvételével. A keresztség szűk családi körben történő kiszolgáltatója miatt háttérbe szorul az a több évszázados hagyomány, amely szerint a keresztség alkalmával a hívő közösség tagjává fogadja az újonnan megkereszteltet. Ne feledkezzünk el arról, hogy a



hitvallás hordozója és átadója az Egyház közössége, ezt fogadja el a keresztelendő személy, amikor megvallja hitét.

Jó volna minél több esetben visszatérni ehhez a gyakorlathoz, amelynek jelképes szerepe van. Azért is hasznos volna ez, mert minden ilyen esemény, azaz a keresztségben a hit elfogadása, magát a közösséget is megerősíti hitében azáltal, hogy az ilyen alkalmakkor megtapasztalják a közösség növekedését, gyarapodását.

Ugyanakkor a közösség tagjaiban tudatosul, hogy nekik is segíteniük kell a megkeresztelt személyt a hit útján való haladásban úgy, hogy keresztény életükkel példát mutatnak számára a későbbiekben. A személyes hit és a közösség hite így kapcsolódik össze, mert mindannyian egy Atyának lettünk a gyermekei.

Fiú és Szolga

Jézus megkeresztelkedése két fontos eseményre mutat előre.

Az egyik Jézus keresztthalála. Mindkét esemény ugyanis – tehát Jézus megkeresztelkedése és megváltó halála – arról tanúskodik, hogy az Úr engedelmesen és alázatosan aláveti magát az Atya akaratának, s ezáltal Isten Fiának és Szolgájának bizonyul.

A másik esemény pedig a Pünkösöd, a Szentlélek eljövételének napja. A megkereszteléskor galamb alakjában Jézusra leereszkedő Szentlélek pünkösdkor eltölti majd az apostolokat, s ez igazi lelki újjászületést jelent számukra.

Lelki újjászületés volt ez az első pünkösöd a mintegy háromezer ember számára is, akik Péter apostol beszédét követően aznap megkeresztelkedtek.

Gyermekeid vagyunk

Mennyei Atyánk! A te gyermekeid vagyunk. Segíts úgy élnünk, hogy méltók legyünk arra, hogy szeretett gyermekeidnek nevezz bennünket, és mindig megőrizzük magunkban az istengyermekség kegyelmét.

Isten Fia, Jézus Krisztus, akihez hasonlónak válunk a keresztség által! Te földi életed során mindig engedelmeskedtél Atyádnak. Taníts minket az alázatára és az engedelmességre!

Szentlélek Isten! Te megszenteled minden megkeresztelt ember életét. Adj erőt, hogy hitünket megtartsuk és megvalljuk! Segíts minket, hogy a hit útján haladjunk!

Urunk megkeresztelkedése
Iz 42,1-4. 6-7
ApCsel 10,34-38
Mt 3,13-17

Hétfő
1Sám 1,1-8
Mk 1,14-20

Kedd
1Sám 1,9-20
Mk 1,21-28

Szerda
1Sám 3,1-10.19-20
Mk 1,29-39

Csütörtök
1Sám 4,1-11
Mk 1,40-45

Péntek
1Sám 8,4-7.10-22a
Mk 2,1-12

Szombat
Szent Margit
2Kor 10,17-11,2
Mt 25,1-13

Évközi 2. vasárnap
Iz 49,3.5-6
1Kor 1,1-3
Jn 1,29-34